



11^e jaargang – nummer 4 - juni 2022

Van voorbeelden en heiligen

Als we een aantal jaren geleden bij de vormselvoorbereiding aan het begin, de eerste of tweede les, vroegen aan de vormelingen wie hun voorbeelden waren en ze moesten dat opschrijven, dan kwamen er in de meeste gevallen antwoorden als: hun ouders, een tante, hun grootouders, soms een onderwijzer of een juf en een enkele keer iemand uit de sport. Sporthelden werden overigens, naarmate de jaren vorderden wel groter in aantallen.



Als ik nu aan de jongerengroep een soortgelijke vraag stel, en waarschijnlijk zullen vormelingen daar niet veel van afwijken, dan gaat het bij voorbeelden eerst al op een manier dat ze wat vragend kijken en vervolgens komen ze met namen van zogeheten influencers, mensen als Enzo Knol en Nikkie de Jager. Ik ben zelf niet bekend met die laatste groep. Wat ik begrepen heb is dat zij vooral filmpjes maken waarin ze dingen vertellen over uiterlijk, over hoe je te gedra-

gen om zo populair mogelijk te zijn. Die filmpjes worden door jongeren en tieners enthousiast gevolgd. Het voorbeeld-zijn van die influencers is echter zeer beperkt, want ten eerste dient het voor eigen gewin en ten tweede geven ze alleen maar voorbeelden op een bepaald terrein en niet in een totale levenshouding, al lijken ze dat soms wel te suggereren. De voorbeelden die de vormelingen vroeger noemden, waren mensen die vormend konden zijn voor de rest van hun leven en als je dus bij de huwelijksvoorbereiding eenzelfde soort vraag zou kunnen stellen, dan noemen mensen nog steeds vaak hun ouders als voorbeeld.

Daarnaast zegt ook het begrip influencers zelf wel het een en ander. Want letterlijk vertaald betekent het beïnvloeder: iemand die je beïnvloedt en een voorbeeld is, iemand naar wie je naar opkijkt en in wiens voetspoor je zou willen treden. Wat dat betreft zijn we in de christelijke wereld ruim bedeed met goede voorbeelden. Denk om te beginnen aan de oorsprong en bron van het hele katholieke geloof: Jezus Christus. Hij is degene bij uitstek wiens voorbeeld we willen volgen in woord en daad in wiens voetsporen we zo goed mogelijk willen treden. Daarnaast heb je, beginnend bij de apostelen en de leerlingen die daar kort op volgden, leerlingen tot aan de dag van vandaag. Leerlingen

die op een of andere manier in hun manier van het voorbeeld van Christus volgen zelf een voorbeeld kunnen zijn voor ons. Ook nu nog, in deze dagen.

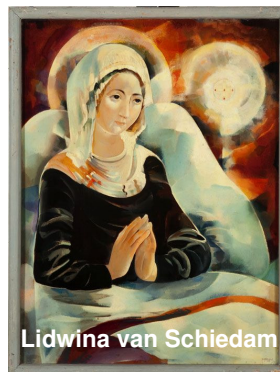
Als we kijken naar beroemde voorbeelden door de tijd, dan kent iedereen het verhaal van Martinus van Tours, die de helft van zijn mantel weggeeft aan een arme, hongerige bedelaar die bijna naakt in de kou aan de poort van de stad zit. We kennen de voorbeelden van Franciscus die zelfs een melaatse durft te omarmen en de stad verlaat en gaat leven als een arme tussen de armen, zorgend voor de melaatsen. We kennen ook vrouwelijke voor-



Martinus van Tours

beelden: mensen als Clara, die haar leven geeft om met een kleine groep vrouwen in en rond Assisië een kloosterorde te stichten, waarin deelzaamheid in grote soberheid voorop staat. Maar we mogen ook denken aan degenen naar wie vele ziekenhuizen genoemd zijn: Theresia of Elisabeth, mensen die van hoge afkomst stappen naar beneden deden om het leed van anderen te verzachten, liefst in de ziekenzorg en armenzorg.

En dan, hoe zit het vandaag de dag, hoe zit het juist hier in ons eigen Nederland? Daar zijn de voorbeel-



Lidwina van Schiedam

den van heiligen niet zo breed gezaaid. De oudere generatie, zeker zij die bij de scouting vrouwenafdeling, meisjesafdeling waren, kennen nog Lidwina van Schiedam, die bij het schaatsen was gevallen en lijdzaam haar leven verder leefde vooral in diep gebed en geloof. Rondkijkend kennen we iemand als Peerke Don-

ders die zijn leven gaf om in Suriname voor de
Lees verder op pagina 2

Vervolg van pagina 1

melaatsen te gaan zorgen. We kennen de minzame man, 'het Bruurke van Megen' genoemd, maar het Bruurke is zelfs in het beginstadium van heilig-



Bruurke van Megen

verklaring pas op weg en wordt eerbiedwaardig genoemd. Dan is er bijvoorbeeld nog Kaatje van Ossendrecht, een kloosterlinge die met mede-

zusters naar China trok, maar daar een kopje kleiner gemaakt werd en zo als martelares voor het geloof gestorven is.

We kennen pater Karel Houben, die in Limburg (Munstergeleen) geboren is en waar zijn heiligdom sinds een enkele tientallen jaren is. Hij heeft vooral richting gegeven aan kloosters. En dan nu, sinds kort wel een heel bijzondere heilige: Titus Brandsma, heilig verklaard omdat hij zijn leven in alles deelde voor het geloof, als karmeliet, maar ook om wat hij als karmeliet deed in de buitenwereld: les geven, het geloof uitdragen, staan voor vrije meningsuiting en vrije pers en op die manier opkwam tegen de NSB-ers, tegen de Duitsers. Het kostte het hem uiteindelijk zijn leven in Dachau. Een bijzondere heilige van onze tijd, zou je mogen zeggen. Iemand die we kunnen begrijpen, iemand die, ook als het moeilijk is, een voorbeeld kan zijn voor ons.



Kaatje van Ossendrecht

Die influencers moeten we maar laten voor wat ze zijn. Zij proberen meer te beïnvloeden voor eigen gewin, zoals ik al zei. Voorbeelden uit je eigen omgeving zijn en blijven altijd belangrijk, maar bijzondere voorbeelden die we Heiligen mogen noemen, die zijn om te koesteren, niet om dood te knuffelen, maar om ze binnen



te laten in je hart en op die manier in hun voetspoor proberen te volgen, ook al is dat lang niet altijd eenvoudig. Zij hebben het gedaan uit overtuiging dat Christus de Weg, de Waarheid en het Leven was. Niet voor eigen gewin en al helemaal niet om heilig verklaard te worden. Dat kan en mag dus voor ons een voorbeeld zijn en daarin kunnen vele heiligen ook nu nog steeds een voorbeeld zijn.

Mocht u in de vakantieperiode nog ergens in een kerk komen, bedenk dan dat die kerk een naam heeft, vaak die van een heilige. Misschien is die naam uw naam en kunt u in die kerk iets te weten komen over uw eigen naam of patroonheilige. Zoek het op: misschien zit er wel iets in om als voorbeeld na te volgen.

Namens het pastoraal team wens ik u een goede zomerperiode.

Henry Vermeulen, diaken.

Weer naar Kevelaer!



2021 maakte de pandemie een busreis naar Duitsland onmogelijk, maar voor komende augustus hebben we goede hoop dat we onder de geestelijke begeleiding van pastoor Goris en kapelaan Geelen weer naar Kevelaer kunnen afreizen. De eerste vergaderingen zijn inmiddels geweest en de organisatie loopt. Mocht het alsnog opnieuw niet door kunnen gaan - heel spijtig zou dat zijn, maar veiligheid gaat voor alles - dan hoort u het direct van me. Laten we er echter van uit gaan dat we elkaar en Maria weer mogen gaan ontmoeten en dat het ons heilzaam zal zijn. Noteert u de datum - donderdag 18 augustus 2022 - alvast in uw agenda. Iedereen is welkom om mee te reizen met deze dagbedevaart vanuit Eindhoven en omgeving. Voor de vaste pelgrims, het inschrijfgeld is jarenlang niet veranderd, maar het bestuur heeft er mede vanwege de gestegen brandstofprijzen voor moeten kiezen om het iets te verhogen, we hopen op uw begrip.

De inschrijfformulieren en de posters met informatie vindt u in de maanden juni en juli weer in alle kerken en kapellen van onze parochie. Ook op de parochiesite staat de informatie vermeld. Voor een mooi beeld van de dag, kijkt u op de website www.eindhoven-kevelaer.nl. Mocht u graag mee willen, houd dan goed in de gaten, de inschrijftermijn sluit op 31 juli 2022 en loopt via de losse inschrijfformulieren en dus niet via de algemene website. Iedereen die voor die tijd ingeschreven en betaald heeft, is zeker van een plaats in de bus. Hopelijk tot weerziens bij Maria,

Christel Huijbregts-Bock, broedermeester

Het Synodaal proces



Paus Franciscus heeft de wereldwijde Rooms-Katholieke Kerk opgeroepen na te denken over de inbreng van gelovigen in het kerkelijk leven en de kerkelijke besluitvorming; Synode 2021-2023 genoemd. In 2023 zal er in Rome een synode, kerkelijke vergadering, gehouden worden waar bovenstaand thema besproken gaat worden. Voorafgaand aan deze synode wordt er een wereldwijd synodaal proces gehouden. Waar gaat dat over en

wat is de bedoeling? Een wereldwijd synodaal proces is niet een peiling naar diverse meningen en ideeën. Het gaat erom een gezamenlijke weg te vinden waarlangs de Kerk in de huidige tijd de bestaande cultuur haar missie kan vervullen. En die missie is geen andere dan die zij vanaf haar begin heeft gehad: Christus en zijn Evangelie te verkondigen. In gesprek met elkaar om die gezamenlijke weg te kunnen vinden: daar gaat het om. De bisschoppen van Nederland zijn in oktober 2021 begonnen om aan dit proces gestalte te geven door het formuleren van een drietal thema's die centraal staan voor de eerste fase van het synodale proces in de Nederlandse bisdommen: vieren, missie en dialoog in Kerk en samenleving. Deze keuze is ingegeven door de zorg voor de evangelisatie of re-evangelisatie van onze streken.

Op basis van deze thema's is aan de parochies gevraagd om mee te denken en hun ideeën door te geven aan de bisdommen. In onze parochie is daar ook gehoor aangegeven.

Onze parochie en het synodaal proces

Op uitnodiging van onze pastoor hebben het pastoraal team, het kerkbestuur en de equipe voor familie-pastoraat op twee ochtenden in april en mei hun gedachten laten gaan over het synodaal proces.

Hoofdpunten waren:

- in het proces van kerksluitingen dient een grotere groep gelovigen mee te groeien in de veranderingsprocessen. Wat is je pastorale beleid: laat je de lokale deelgemeenschappen bestaan of centraliseer je alles rond de hoofdkerk?
- de enige weg om van onze parochie een missionaire gemeenschap te maken is door van de huidige en toekomstige parochianen 'leerlingen van Jezus' te maken die de moed hebben om in de hedendaagse niet-kerkelijke cultuur te getuigen van hun geloof. Dat vraagt om een geloofsvernieuwing op grond van het Woord van God (bijbel), van veelvormige inspiratie/ bezieling (charisma's) en van een participatief leiderschap (herderschap). De persoon van Jezus en zijn H. Geest is en blijft centraal.

Er zijn volop kansen het parochieleven te vernieuwen door

- een vernieuwend familiepastoraat
- het oprichten van 'connect-groepen/huiskringen'
- nieuwkomers een gemeenschapsgevoel te geven
- verantwoordelijkheid te geven aan alle gedoopten
- loskomen van de traditionele normatieve mentaliteit
- naast Eucharistievieringen ook andere manieren van binding met de geloofsgemeenschap ontwikkelen, bv. door Alpha-cursussen, een nieuwe gebedscultuur, geloofsvorming voor alle leeftijden, diaconie etc.

Pastor Ad Verest

In onze parochie zijn overleden:

- ✠ Monne Rodrigues de Miranda (88)
- ✠ Petra van der Burgt (88)
- ✠ Mari van den Brandt (89)
St. Petruskerk
- ✠ Truus Storck-Wollenberg (96)
Crematorium

"Het Vaticaan"



Zondagmiddag 26 juni zal de heer Stijn Fens, recensent van de Volkskrant en Vaticaandeskundige, een lezing geven in het kerkwijkcentrum van de St. Petruskerk. Over het Vaticaan is na-

Tuurlijk veel te vertellen, daarom zal de heer Fens een aantal accenten kiezen die hij graag nader wil toelichten. Vanaf 14.00 uur staat de koffie en thee voor u klaar. De lezing start om 14.30 uur

Colofon

P'S nieuws is een uitgave van de parochie Sint Petrus' Stoel

Het redactieadres is:

Pastorie St. Petrus, Kloosterdreef 31
5623 DB Eindhoven, tel: 040 269 75 61
emailadres: redactie@petrus-ehv.nl

Redactieleden: Tini Gilsing, Huub van Houtert, Anne Jansen en Peggie van de Molengraaf.

Volgende kopijdatum: zondag 31 juli 2022

De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde artikelen te redigeren en in te korten.

**Haast u als ge tijd hebt, dan hebt
ge tijd als ge u moet haasten.**

Autozegening

Velen onder ons kijken er elk jaar weer reikhalzend naar uit: de autozegening. Om al diegenen dan maar meteen ter wille te zijn: ook dit jaar gaat die voertuigzegening weer plaatsvinden en wel op zaterdag 25 en zondag 26 juni. Op die dagen kunt u met uw auto, maar ook met uw motor, uw rollator, uw scootmobiel, uw (elektrische) fiets of welk vervoermiddel dan ook naar het kerkplein komen om de zegening bij te wonen. De priester die van tevoren in de betreffende kerk de mis heeft opgedragen komt met wijwater en kwast naar buiten om uw voertuig te zegenen. Terwijl hij de zegening uitvoert spreekt hij een kort gebed uit, bijvoorbeeld: *"God wij vragen u, zegen deze wagen en allen die hem besturen. Geef dat zij voorzichtig zijn, waakzaam en geduldig. Dat zij zich verantwoordelijk weten voor het leven van hun medemensen."* Een groot deel van de mensen die hun voertuig laten zegenen 'heeft wel iets' met St. Christoffel, de patroonheilige van de reizigers, van de mensen die met een voertuig onderweg zijn. Dat iets met St. Christoffel hebben is doorgaans te zien: zij hebben bijvoorbeeld een sleutelhanger, een penning, een autoschildje, een hangertje aan een halsketting of wat dan ook met zijn beeltenis erop. Kenmerkend van die beeltenis is dat hij een kind (het Christuskind) op zijn schouders draagt om het te helpen bij het doorwaden van een rivier. Hij was dus een (oersterke) veerman zonder brug of boot over wie vele verhalen de ronde doen, het een nog fantastischer dan het andere, maar ondanks dat is deze heilige in 1969 van de 'katholieke liturgische kalender' afgevoerd omdat er niet voldoende bewijs voor zijn echte bestaan zou zijn, volgens de deskundigen. De inwoners van Roermond zullen hier niet blij mee zijn geweest want deze stad heeft van oudsher een onmiskenbare band met deze heilige, getuige de St. Christoffelkathedraal die de stad rijk is. Hoe dan ook, u bent van harte welkom voor onze autozegening, met of zonder een beeltenis van deze St. Christophorus ('Christus-drager').

Huub van Houtert



Waar leeft een parochie van?

Eigenlijk van drie bronnen: van de mensen die 's zondags naar de kerk komen. Zonder mensen in de banken heeft het kerkgebouw geen functie. Van mensen die zich inzetten: wist u dat onze parochie meer dan 400 vrijwilligers telt? Daar zijn we heel trots op! En van mensen die financieel hun steentje bijdragen zodat de schoorsteen kan blijven roken. Wilt u aan dat laatste een bijdrage leveren? Dat kan op IBAN 11 RABO 0158 2051 11 t.n.v. Parochie St. Petrus' Stoel. Levert u die bijdrage al langer? Heel hartelijk dank daarvoor!

Het Thomaskoor stopt

Het Parochiebestuur nodigde de voorzitters van de koren binnen de St. Petrusparochie en de dirigenten en organisten, uit voor overleg op 28 april jl. Tijdens dit overleg gaf pastoor Goris namens het parochiebestuur aan dat de financiële situatie van de parochie gedurende de afgelopen twee jaren slechter is geworden. De inkomsten zijn aanmerkelijk verminderd, maar vooral gedurende het afgelopen jaar zijn de kosten belangrijk toegenomen o.a. door de stijging van de energieprijzen. Daarom ziet het parochiebestuur zich genoodzaakt op een aantal punten de kosten te beperken. Dit betreft o.a. de kosten van de koren, met name de subsidies, maar vooral de kosten van organisten en dirigenten. Om dit te bereiken is het parochiebestuur van oordeel dat het aantal koren en daarmee ook het aantal dirigenten en organisten, beperkt dient te worden tot een voor iedere kerk. Aan de besturen werd verzocht voorstellen te doen om dit te realiseren.

Het Thomaskoor



Het koor in 2011

Na intern beraad hebben wij op 28 april een algemene ledenvergadering gehouden om deze situatie te bespreken. Daarbij gingen wij uit van de persoonlijke situatie van de koorleden en hun vooruitzichten, mede gelet op de leeftijd. Verder besteedden wij aandacht aan onze mobiliteit, de continuïteit, de stemkwaliteit en de flexibiliteit. Dit alles tegen de achtergrond van de noodzakelijk geachte organisatorische maatregelen. Vanzelfsprekend namen ook onze dirigent en organist aan het overleg deel.

Na gezamenlijk overleg en het uitwisselen van onze persoonlijke meningen kwamen wij tot de conclusie dat een reorganisatie voor ons koor niet wenselijk is. Daarom hebben wij unaniem besloten onze activiteiten aan het einde van dit werkjaar te beëindigen en daarna de Vereniging Het Thomaskoor op te heffen. Op zondag 24 juli a.s. zullen wij voor de laatste keer de gezangen tijdens de liturgische viering verzorgen waarna wij als koor afscheid nemen. Wij hopen dat velen van u daarbij aanwezig zullen zijn. Daarmee zal een einde komen het 53-jarig bestaan van het Thomaskoor als "gemengd" koor. Graag willen wij onze dank uitspreken aan de parochianen, vooral aan degenen die steeds van hun belangstelling blij hebben gegeven en op enigerlei wijze bij het Thomaskoor betrokken waren, o.a. als donateur. De andere koren binnen de parochie Sint Petrus wensen wij veel succes bij het bereiken van de beoogde doelstellingen

Mart Bogaers